

"ישיבישע בלאט"**"לאמדעס בדרך-היומי" ב"שאלות" ומראי מקומות"**

שאלות (מודגשות) ומראי - מקומות בלבד ללא תשובות

נדה יג.

כל היד המרבה לבדוק וכו', ויל"ע מהו כל ומהו היד, ולמה לא נקט בסתם המרבה לבדוק בנשים משובחת? עי' פני אריה מים חיים, עין יפה ומי נדה.

קשה הרי לעיל יב. אמרו שאין לאשה להחמיר לבדוק יותר מהחיוב כדי שלא יהא ליבו נוקפו ופורש? עי' רא"ש סי' א', טור קפד', רמב"ם איסור' ב פרק ד' הל' יד-טו' ושם בהג"מ ובאו"ש, ועי' כרו"פ קפו' א'.

רש"י ד"ה בנשים כתב דמתוך שמרבה לבדוק בעלה אינה בה לידי איסור, וקשה הא גם היא אסורה? עי' פני אריה מי נדה וערוך לנר.

נשים דלאו בנות הרגשה נינהו וכו' ומכאן לכאורה שאם היו בנות הרגשה היו אסורות ומצוות על השחתת זרע, עי' תוס' כתובות לט. ויבמות יב;. ועי' ר"ת כאן בגליון התוס' ובר"ח, וע"ע תוספי הרא"ש וברמב"ן ובערו"ל נ.

אי הכי מאי איריא מרבה וכו', ומה שהקושיא רק לפי החילוק שבין אנשים לנשים? עי' תוספי הרא"ש מתן בסתר ומי נדה.

כי קתני מרבה א-נשים, ומה שבמשנה פרש"י ד"ה ובאנשים שבדק עצמו תדיר? עי' פני אריה, חי' מהרי"ש, וחי' הגרי"פ לרס"ג ח"ב קמג'.

אבל לענין זוב וכו', ומה שלא חיישין לד"ל? עי' תוספי הרא"ש, רשב"ץ ומשנה אחרונה

במטלית עבה, ואי יש היתר להשתין במטלית עבה, וכן להיפך לנשוי לבדוק מקרי? עי' חת"ס כאן, ישועות יעקב או"ח ג' סק"ו, מג"א שם סקט"ו, בכור שור וארצות החיים שם.

היה אוכל בתרומה וכו', וקשה הא מחוייב מה"ת לשמור התרומה שלא תטמא, ואיך ימנע בשביל דברי חכמים? כה"ק התוספי הרא"ש לקמן מג. ועי' או"ש תרומות ז' ד' ועי' דברי יחזקאל טו' ח', ודרך אמונה שם בבאור ההלכה, ועי' משנ"א ה' ב' כעין זה.

מה שלא תירצו דאיירי בנשוי? עי' חת"ס ערוך לנר ואמתחת בנימין.

לענין ההלכה עי' רמב"ם תרומות ז' ד', עי"ש מהרי"ק, ומי נדה לקמן מג.

מקור האיסור להוצ"ל, עי' תוס' סנהדרין נט;. סמ"ק רצא', ב"ח או"ח ג' ס"ו וערו"ל נ, ועי' רמב"ם איסור' ב כא' יח' שהביא לאיסור ולא כתב שחייב מיתה, ע"ש בספר המפתח.

אאיגרא דבי כנישתא וכו', ואי יש להוכח מכאן דיש קדושה לגג ביהכ"נ? עי' ערו"ל נ ומר וקציעה קנא'.

ואבע"א נשוי הוה, ואבע"א מעטרה ולמטה, ויל"ע האם נחלקו התי' זע"ז או שמוסיפים זע"ז? עי' רמב"ם שם כא' כג', ובטור או"ח ג', ואי בעי נשוי שאשתו אצלו עי' טז סקי"ג.

בהיתר סיוע בביצים, ולמה הרמב"ם לא הביאו עי' ב"י או"ח ג', ובאהגר"א אב"ע כג' יא'

ע"ב

עטרה למעלה ולמטה, מהו? עי' פרש"י ועי' בערוך שפי' להיפך וכן משמע בתוס' מנחות לט.

יהא בנידוי, ואי צריך לנדותו או שמעצמו הוא בנידוי? עי' תוס' וראשונים, ועי' רמב"ם כא' יח"ט' ושם במ"מ, ומה שסתר עצמו בהל' ת"ת עי' שו"ת הרדב"ז ח"ה קעל'.

בגדר חיוב המקשה עצמו לדעת, עי' באהגר"א רמ' ז', ועי' חי' ר' ראובן יבמות יג' ד'.

ולימא אסור וכו', וביאור הקושיא? עי' חת"ס מי נדה וערוך לנר.

כל המביא עצמו לידי הרהור וכו', ובמקור האיסור עי' כתובות מו. וברכות יב;. ועי' אג"מ אבה"ע ח"א סט'.

אלו המנאפין ביד, עי' רש"י ותוס' ועי' רמב"ם פיה"מ סנהדרין ז' ד', ועי' חי' ר"ר יבמות יד אלא דנסיבי קטנות, ובטעם האיסור עי' רש"י וברמב"ם כא' יח', ונ"מ ביש לו עוד אשה גדולה, ומה שמחלקים בין קטנה לעקרה וזקנה? עי' אבנ"ז אבה"ע ח"א פג' ט', וחסדי דוד על התוספתא נדה ב' ו'.

קשין גרים לישראל, הטעם בזה ע"ע קידושין ע: ויבמות מז;. רש"י תוס' וראשונים.

הא דרב הונא קץ ידא, עי' רש"י סנהדרין נח;. ושו"ת הרשב"א ח"ה רלח' מנין הכח לזה.

המכניס ידו למטה מטיבורו וכו', והאם הכוונה למילתו או לטבורו ממש וכן האם זהו מעיקר דינא או מידת חסידות? עי' תוס' יומא ל. טור ורמב"ם ומהרש"א.

החרשת והשוטה וכו', וקשה למה לא נקט גם קטנה שהוחזקה לראות? עי' רעק"א וערו"ל נ, ומתי הבדיקה? עי' רש"י חולין לא;. ועי' ערו"ל נ ומי נדה, והאם מהני להתירם לבעליהן? עי' חשק שלמה ובמפרשים הנ"ל.

אמרו לו כ"ש שמביא לידי חימום וכו', שמא יראה טפה כחדל וכו', ומהו הטעם העיקרי? עי' רשב"ץ וברד"ל, ועי' ערו"ל נ.

דין מכנסים, עי' רא"ש ורשב"ץ, עי' דברי חמודות, ועי' רמ"א אבה"ע כג' ו', עי"ש פת"ש.

לע"נ מו' הגאון רבי מאיר שפירא מלובלין מחולל רעיון ה"דף היומי"
להערות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת
הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף ישלח אליך בל"נ מידי יום.